

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografa:

Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nerămate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.MSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la cu-
mătorii Bisericii de anululuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppelt
Nachfolger; Anton Oppelt, J.
Dumreicher. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karolyi & Liepmann.Prețul inserțiilor: o seriă
zarmond pe o colonă 6 cr. și
10 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifi și învoială.Reclame pe pagina a 3-a o
serii 10 cr. sau 30 bani.

Nr. 237.

Brașov, Mercuri, 25 Octombrie (6 Noembrie)

1895.

Libertatea electorală față de Români.

Brașov, 24 Octombrie v.

Erî s'au făcut, precum scim, alegerile membrilor pentru congregațiunea comitatului Făgăraș. Resultatul nu-l scim până acum, decât dintr'un singur cerc, al Branului, der și acesta este de ajuns, pentru ca să cunoștem spiritul, în care s'au făcut și de astă-dată alegerile membrilor comitatensi în acest comitat.

De cercul Branului se țin vre-o 15 comune de munte, curat românesci, având 280 alegători, între cari abia decât sunt 20—30 străini, toți ceialalți Români de bastină.

Cu toate acestea la alegerea de erî, Români naționaliști fură complet bătuti. Trei membri erau a se alege pentru congregațiune. Candidații fisolgăbirului maghiar, Benedek dela Bran, reușira toți trei cu majoritate covârșitoare de voturi, în timp ce candidații Românilor naționaliști rămaseră în minoritate uimitoare.

Constatarea acésta vorbesce de sine. Dacă într'un cerc ca al Branului totalitatea populațiunii nu poate reuși față cu candidații, s'ar pute dice, ai unei singure persoane, ai fisolgăbirului maghiar, ori-cine poate să înțelegă, că aici trebuie să se fi eserciat o presiune și terorism unic în felul său, decât nu chiar violență și abus de putere.

Și în adevăr, raportorul nostru ne comunică, că o alegere atât de înfluințată încă n'a vădut. Fisolgăbirul ungar cu argații săi au mers cu obrăznicia așa departe, încât luau biletele din mâna alegătorilor români pentru a-le schimba cu altele în favorul candidaților lor.

Dér nu ne este scopul de-a înșira aici abuzurile fisolgăbirului dela Bran și ale argaților săi, pe cari, decât le-ar fi comis față cu nisce Maghiari, de sigur, că le-ar plăti scump, decât nu cumva ar fi trași

chiar și în cercetare disciplinară. Scopul ne este numai de-a arunca lumină asupra modului, cum se practică libertatea electorală față cu noi Români, — mod, care esplică, cum este cu putință, ca un comitat ca al Făgărașului, care e locuit de 95% Români față cu alte 5% de venetici streini, să fiă administrat într'u toté după calapod național ungueresc și de funcționari aproape esclusiv streini.

Dér când facem aceste constatări față cu adversarii noștri, trebuie de altă parte să întrebăm, ce au lucrat și cum lucră conducătorii poporului român dela Făgăraș pentru a paralisa acțiunea celor din tabăra fispanului Bauszner și a scuti pe popor de desastre și de umilirii?

La alegerea din cercul Branului, despre al căreia decurs vom publica raport aménunțit în numărul de mâine, s'au arătat relele, ce bântue între Români acestui comitat, în totă golătatea. Nicî o conducere, nicî o ordine, nicî o disciplină, — și acésta nu numai între poporul de rând, ci și între inteligență, între preoți și învățători, a căror procedere e vrednică de compătimit.

În astfel de împrejurări se nu ne mirăm, decât Români sunt bătuti chiar și acolo, unde au poziția cea mai avantajiosă.

Pe cât timp bărbații chiamați de-a se pune în fruntea poporului vor sta la o parte și nu-și vor face datoria națională pe deplin, poporul român dela Făgăraș, ca și din alte comitate locuite în preponderanță de Români, nu va pute scăpa de umilirii și desastre.

Programul lui Dr. Lueger.

Un corespondent al diarului „Budapester Tagblatt“ a interviewat țilele trecute pe nou alesul, dér încă neintăritul primar al Vienei,

Dr. Lueger, și acesta își espuse programul său pentru viitor. Dr. Lueger țise în scurt următoarele:

Sper sigur, că Luni voi fi deja întărit; cu trei luni înainte de-a intra în luptă am fost asigurat din parte competentă, că întărirea nu se va amēna lung timp. Și ce scop s'ar urmări prin neintărirea mea? S'ar hotări o a doua alegere, și din nou ași fi ales; apoi ar urma o a treia alegere ou același rezultat, în fine disolvarea consiliului comunal și decretarea de nouă alegeri. Acésta ar avé ca urmare, că n'ar mai fi aleși numai 93 de antiliberali, ci cel puțin 120! ceea-ce mie mi-ar conveni.

Dér cum am țis, împératul, care n'a denegat întărirea încă a nici unui primar, mă va întări și pe mine, în *mânia tuturor machinațiunilor detestabile și ridicole din Ungaria*. Oficiioșele din Budapesta scriu articole turbate în contra mea, și cel mai bun răspuns la acești articoli sunt telegramele, pe cari le primesc dela tinerimea ungară, și mai ales depeșă de felicitare a studențimei din Budapesta, cu 200 de subscrieri — o depeșă, despre care presa liberală din Viena nicî cu un preț nu vrea să ia notiță.

Dér pentru-ce să mi-se denegă întărirea? Cred omenii, că sub regimul meu, Jidani vor fi masacrați, fripti și prigoniți? Din contra le va merge ou mult, ou mult mai bine, decât acum, și se vor simți mai bine decât orî când!

De altmintrelea éta programul meu: Înainte de toté voi introduce *economisări*, și voi reduce la jumătate lefurile primarului și ale senatorilor, prin ceea-ce se vor economisa 100.000 fl. Mai departe orașul va participa la *darea de bursă* proiectată de ministrul Bilinski, și prin acésta érași se vor completa economisările cu 100.000 fl. Cu suma de 200.000 fl. se pot face multe! Orașul Viena e avut, are un *plus anual de două milioane fl.* și astfel sumele economisate vor pute fi destinate pentru ajutorarea funcționarilor mai mici orașenesci și mai ales a învățătorimei.

Urcarea dărilor pe bursă va face posibil scădemēntul dajdei pe case, și astfel

locuințele vor deveni mai ieftine, prin ceea-ce érași va fi ajutorată clasa micilor funcționari.

Un alt punct însēmnat în programul meu va fi *construirea liniei ferate oreșenesci și luarea tramvaiului în regiă propiă*. Se pōte numi *antisemitism*, că prin acésta vor scăde milioanele unor acționari? Tot asemenea va lua orașul în regiă propiă și *luminatul*. De ce să mērgă în fiă-care an atâtea milioane în punga societății de gas englese?

Apoi vom funda un *instituit de credit* ieftin pentru industriali, cărora, fiă creștini, fiă jidani, li-se vor pute împrumuta bani cu 2, séu cel mult cu 2½ procente.

Vom fi foarte precauți la *pertractări de oferte*, și nu vom da în arendă — cum s'a făcut mai ales la spitale — diferite întreprinderi a celuia, care ne va oferi prețuri mai ieftine, ci a celuia, despre care vom fi convinși, că face ofert cinstit. O re se pōte și acésta numi antisemitism?

Cu un cuvēnt eu vreau o regulare a raporturilor noastre, o viață ieftină și sănătoasă și muncă onestă în interesul orașului; nu însă ca banii noștri să sbōre în Anglia séu în buzunarele cător-va acționari norocoși. Când liberalii erau în majoritate și noi în minoritate, ne-au eschis dela colocarea cu ei, și eu acésta le-am răspătit-o acum, oferindu-le postul unui vice-primar și a treia parte din posturile de senatori — ei însă le-au refuzat. Voesc să ne lase să lucrăm singuri, și ei numai să ne controleze. Mie acésta îmi convine, și sper sigur, că decât împératul mă va întări peste un an, liberalii vor vorbi de tot altfel despre mine, ca astădî...

La schimbarea cabinetului frances.

Alaltăeri s'a constituit noul cabinet frances, în frunte cu ministrul-șefedinte *Bourgeois*. Ministrul acesta *Bourgeois-Cavaignac-Lockroy* este al 34-lea dela înființarea republicei în 17 Februarie 1871 încōce, și este *cel mai radical* minister dintre toté câte au fost la cârmă în Francia.

Dintre membri noului minister frances cei mai cunoscuți sunt, afară de mi-

FOILETONUL „GAZ TRANS.“

Garibaldi.

De Junius.

(Urmare).

E interesant a scoi, cum a făcut Garibaldi cunoscință cu Annita, acea femeie extraordinară, pe care Provedința par'că a născut-o anume pentru el. Acest episod al vieții lui se petrece în America sudică, pe țermurii Braziliei. În tinerețe, nefiind nicăiri revoluțiar Garibaldi s'a dedicat comericiului fără de nici o voie. Își pōte face cine-va inchipuire, cât de mult era agitat temperamentul lui de socotelile negoțului, de câștig și pagubă. I-se uria grozav, și pribegia fără de nici un scop de-alungul țermurilor brasiliensi.

Intr'acestea se gândea la amor, după care însă așa de mult inima lui, însă nu în forma obișnuită. Ca despre toté, așa și despre amor avea inchipuirii mistice. El gândia, că adevărul amor trebuie să se desțepțe momentan, ca scănteia; fulgerului. Căuta o femeie, pe care s'o câștige momentan, și pe el tot asemenea. Odată vădă

de pe naia lui o fată pe țerm, și strigă: „Éta, colo e; acea fată nu m'a vădut nicî odată, însă mă iubesc, mă doresce și mă așteptă“. Până au debarcoat, fata dispăre, Garibaldi o caută inzadar ore întregi. În învălmășală se întâlnește c'un Brasilian, care îl invită la cafea. Intrând în casa acestuia vede întâiași-dată fata.

„Da, a fost Annita, mama fiitorilor mei copii, soția fidelă în bine și rău“, dice eroul italian, în memoriile sale. „Amēndoi ne-am cufundat într'un estas mut, ne priviam, ca și când nu ne-am fi întâlnit acum întâia-ôră, ca și când n'ar trebui decât să ne aducem aminte unde ne-am întâlnit deja. În sfirșit revenindu-mi în fire am salutat-o și i-am țis: A mea trebuie să fi! Nesciind limba portughesă, am exprimat în italianesce acéști propoziția cutezată. Ori cum s'a întâmplat însă, obrăznicia mea a fărmeecat-o. Intr'un moment am încheiat acea legătură indisolubilă, pe care numai mōrtea a putut-o rupe.“

Annita nu s'a despărțit de Garibaldi nicî în cele mai periculoase încercări. A luptat alături cu el pentru republică în Roma (1849). Când Francesii au ocupat

cetatea eternă, și Garibaldi trebuia să-și taie drum prin armata inimică, n'a putut s'o desfătuiescă a nu merge cu el, deși stărea binecuvēntată în care se afla ea, era în stadiu foarte înaintat. A îmbrăcat vestiminte bărbătesci și s'a depărtat cu oștea fugară. N'a putut să suporté însă oboselile decât până la Toscana; aici a răposat în mica comună Mandriola. Ostași austriaci și zuavi papali îi urmăreau; Garibaldi abia a avut atâtea timp, ca s'o sărute plângând și să-i închidă ochii pe veciă — el trebuia să se refugieze.

S'ar păré paradox, că acest om tare, care nu cunoscea margini în osteneță și cutezanță, să fiă simțitor ca o femeie. Marchisul Azeglio l'a caracterizat astfel: *inimă de aur și cap de bivol*. Intr'adever inima lui era așa de mare, încot îmbrățișa cu iubire totul. În vârsta de flăcăianță a rupt de voia piciorușul unei lăcuste și pentru acésta ore întregi a fost întristat. Era optimist de necreșut. Avea părerea, că natura l'a născut pe om bun și nobil; l'a corupt însă sclăvia și puterea. Ori-ce scop nobil și uman afla în el un luptător desinteresat, și pe cum era el, așa își inchi-

puia și pe alt om. Amorul propriu nu era la el ură față cu alții; sufletul său visator avea nevoie ca după alaiul luptei să se retragă în sinul naturii. Era grădnar pasionat și-și afla plăceri în micile bucurii ale vieții dela sate.

În scrieri e tot așa de sincer ca și în cuvinte. N'a scris și n'a vorbit, decât ceea-ce a gândit. Fără îndoială, că n'a fost diplomat și filosof, ca coetanii lui. Păreriile lui despre societate și despre ideile conducătoare ale acesteia, cu anevoiă ar pute deveni dogme fundamentale, căci atuncî întreggenul omenesc ar trebui să fiă tot atât de onest, sincer și deinterested cum a fost Garibaldi. Omenii asemenea lui ar pute trăi și țără guvern, judecătorii și polițai. Pe acești factori Garibaldi îi considera și vestia, ca pe cea mai mare calamitate a omenimii. Și nu fără basă. În Italia, până la realizarea unității, toté instituțiile erau menite a pune pe om în cătuși și a-l despoia. Teritoriul țării sute de ani a fost teatru de lupte. Timpul păcii nu era mai liniștit și mai senin, decât al războiului. Secolul nostru, fiind-că a salutāt urmele revoluției săngerose, a mărīt miseria și

nistrul președinte, Cavaignac și Lockroy. Ceilalți miniștri au un trecut mai puțin cunoscut, dăr în multe privințe interesant. Astfel *Ricard*, ministrul de justiție, a fost acela, care înainte cu trei ani a pus în mișcare procesul Panama. *Daumer*, ministrul de finanțe și-a început cariera ca simplu învățător substituit la o școală primară, a trecut apoi la presă și s'a făcut mai târziu deputat. *Berthelot*, ministrul de externe e renumit chimic, și el nici-o dată n'a visat să ajungă la portofoliul ce-l are. *Mesureur*, ministrul de comerț, înainte de a-se ocupa cu politica, a fost desemnat de mașină. *Guyot-Dessaigne*, ministrul de clădiri, a fost sub Napoleon III procuror și mare bonapartist. *Combes*, ministrul coloniilor, este doctor în filologie și a scris mai multe studii limbistice și istorice. *Viger*, ministrul de agricultură, e medic de profesie.

Nu va fi neinteresant a reaminti odată toate ministerele, cari au funcționat dela 1871 încôce. Sub președinția lui *Thiers* au funcționat două ministere, în fruntea cărora stătu el însuși. În timpul președinției lui *Mac Mahon* (1873—1879) au funcționat opt cabinete, ale căror șefi au fost *ducele de Broglie*, generalul *Cissey*, *Buffet*, *Dufaure*, *Jules Simon*, generalul *Rochefort* și *Waddington*. Sub președinția lui *Grévy* (1879—87) au purtat în mâini frâiele guvernului francez douăsprezece cabinete, cu următorii șefi: *Waddington*, *Freycinet*, *Jules Ferry*, *Gambetta*, *Duclerc*, *Falliers*, *Brisson*, *Floquet*, *Goblet* și *Rouvier*. În timpul cât a fost președinte *Carnot* (1887—1894) au funcționat zece cabinete, în frunte cu: *Tirard*, *Floquet*, *Feycinet*, *Loubet*, *Ribot*, *Dupuy* și *Casimir Perier*. Când deveni acesta președinte al republicii, stetea la cârmă cabinetul *Dupuy*, care rămase până la finea președinției sale (1895). Președintele actual *Felix Faure* numi ca următor al lui *Dupuy* pe *Ribot*, al cărui cabinet stătu până acum în 28 Octombrie c., când urmă, cum am dis, al 34-lea ministru republican, în frunte cu *Bourgeois*.

O espicare.

Iu nr. 226 al „Gazetei Transilvaniei“, d-l *Iosif Sterca Șuluțiu*, rectificând afirmarea „Unirei“, că *Șaguna* ar fi dis despre mine la 1861 în prezența mai multor ofițeri superiori: „Der war auch ein Rauber im Jahre 1848“ („Acesta încă a fost un bandit în anul 1848“), termină scriind: „care va să dîcă nu Axente a apostrofat pe *Șaguna*, ci *Șaguna* pe Axente“.

Ca să fi fost *Șaguna* așa rău la inimă, s'eu așa de malițios, pe lângă tot antagonismul său confesional, nu se poate presupune. Ca *Ladai* să fi făcut o glumă, cum am dice, necălită, s'eu o mică intrigă în contra marelui reputațiunii, de care s'a bucurat și se bucură numele lui *Șaguna*, încă nu-mi vine a crede.

Ca să mă fi bucurat eu de simpatia și protecțiunea lui *Șaguna* nu mă pot lăuda. Din potrivă soiu, că în 1849, când fui arestat titulu „Waffen Verheimlichung“ (ascundere de arme) și ținut în arest la „Profosul“ din Sibiu, rugat fiind de *Aron Florian* și de alți bărbați ai noștri, ca să întrevină pentru liberarea mea la *Wohlgemuth*, *Șaguna* a refuzat de-a întreveni.

Mai târziu însă în 1853, când s'a dat primul bal românesc în Sibiu, pe care l'am aranjat eu cu *Penciu*, ér sala teatrului a decorat-o *Ștefan Emilian*, chiămat dela *Brașov*, bal, despre care „*Siebenbürger Bote*“ de pe acel timp a dis, că e: „Die Krone aller heuer in Hermannstadt abgehaltenen Bälle“ (corôna tuturor balurilor, ce s'au aragiat anul acesta în Sibiu) și care bal a avut 260 fl. venit curat, împărțit la fondul *Francisc Iosefin* și școala gr. cat. din Sibiu, — ducându-mă să invit și pe *Măria* sa *Episcopul Șaguna* la acest bal, am aflat în sala de primire aprôpe toate notabilitățile noastre de pe acel timp, stând și formând un semi-cerc în jurul mesei, în fruntea căreia ședea pe o sofă môle *Episcopul*, care scia, că am să mă duc la 12 ôre ca să-l invit la bal, și cred, că anume invitasse pe d-nii *I. Bran de Lemeny*, *Paul Vasici*, *Alduleanu* și pe alți notabili, ce se aflau pe acel timp în Sibiu, ca să dea mai mare preț invitării și să-i îndemne pe toți la participare.

Intrând, fără a dice vre-o vorbă, m'am dus direct la *Măria* Sa, și, sărutându-i mâna, i-am predat biletul, rugându-l să participe și *Măria* Sa. Cu astă ocaziune *Șaguna* mă pofti să șed lângă densusul pe sofă, ceea ce am și făcut, dându-i informațiuni despre întreprinderea noastră, de care s'a arătat foarte încântat, și m'a provocat să-i dau un bilet și pentru guvernatorul *Schwarzenberg*, care se afla atunci la *Clușiu*.

Dela 1853 încôce eu am fost mai de multe-ori la Sibiu la toate conferențele pentru votarea statutelor „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, la conferența d'n 1861 și altele pentru dieta *Transilvaniei*, nici-o dată însă nu am umblat prin Sibiu fără a-mi face reverința și totdeuna am fost invitat la masa *Măriei Sale*.

Din acestea se pôte și trebuie a-se conchide, că deși nu voiu fi fost „persona grata“, dăr am fost destul de stimat, încât numai așa imi pot explica apostrofarea seosă la lumina dîlei de *Ladai*, că înainte de-a intra eu la *Șaguna*, în ținută sărbătorască, cu decorațiunile mele pe pept, trebuie nesmintit să fi fost vorba în conversațiunea, ce a avut-o episcopul cu d-nii ofițeri superiori, de faptele noastre din 1848—9. Se prea pôte, ca vre-uuul din acei ofițeri să fi apostrofat acele fapte cu vre-un cuvânt nerumegat, fără ca *Episcopul nostru* să-i fi putut răspunde înainte de intrarea mea; prezența și ținuta mea

selăvia la culme. Tinereța lui *Garibaldi* cade în dîlele cele mai reci ale acestei ere. În vârsta cea mai accesibilă din dî în dî se convingea tot mai mult, că adevăratal *Italian* s'eu ajunge pe furi ori sub paloș, s'eu în temniță. Cele mai necesare mijloce de guvernare erau călăul și parcalbul. Pe timpul lui *Italia* gema sub șese tirani; *Italianul* numai în *Piemont* era om și cetățeu.

Sunt unii, cari numesc viața, purtarea și cuvintele lui sincere drept nișce apucături teatrale, și vęd în el pe un comediant dibaciu și vanitos. Acesta e identic cu blasfemia, și ei calomniază pe omul format din oel mai nobil lut. Nu se pôte trage la îndoială, că tocmai pentru-că *Garibaldi* iuba mai pe sus de toate dreptatea, nu odată era nedrept. Creștin în cel mai nobil înțeleș al cuvântului, el uria biserica poftită de domniă lumescă, uria pe *Papa*, pe preoți și „osteia năgră“ a călugărilor. Autoritățile lumesci nu le prețuia întru nimic. El le desprețuia cu trufia omului nomad și ignora stălpii puterii: pe comandantul de oștire, care se lupta pentru soldă și înaintare în rang; pe politiciul, care min-

țesece; pe diplomatul, care murdăresce hărta. Unei deputațiunii de muncitori din *Milano* i-a dis următoarele: „În planurile mele am căutat totdeuna la bărbații cu palme sdravene; dela ei aștept răscumpărarea acestui sfânt pământ și nu dela politiciii mircinoși“. El nu știma nici pe patrioții doctrinari, cari vorbesc și scriu până în gât, dăr decât lucru vine la luptă, trimet pe alții în foc. Pe *Cavour* îl uria de mörte, pentru-că dimpreună cu *Savoia* rupsa de patria-mamă *Nizza*, locul nacerii sale, și le-a dat lui *Napoleon*. În parlamentul din *Turin*, unde intra în obiceiuita sa cămașă roșie, improvisă o scenă chinuitoare din cauză, că *Nizza* a fost ruptă de patria-mamă „prin mișelă și tradare“. În discuțiunea parlamentului s'a amestecat și regele *Victor Emanuel*, căruia abia îi succese a mulcomi încăt-va pe *Garibaldi* cu aceea, că nu numai *Nizza*, ci și *Savoia* trebuie jertfită pentru unitatea *Italiei*. În urma întrevinerii regelui, *Cavour* și *Garibaldi* și-au întins mâna de pace.

(Va urma.)

i-a dat apoi argument a mână, ca să combată părerea, ce va fi espmat mai înainte vre-unul din ofițerii prezenți, și, în loc de-a combate părerea ofițerilor în formă negativă, a combătut-o afirmativ, vrënd să dîcă: Vedeți d-lor, ce hoți, ce răpitori au fost *Românii*, de i-a decorat împératul!

Axentie Severu.

România agricolă.

VII. Arendași.

(Urmare).

Omenii cu ceva stare, în loc să-și îndestrece moșile și proprietățile lor, le neglije, le lasă în părăginire, și iau alte 5—6—10 moșii mari în arendă, ca să nu facă și să nu sacrifice pe nici una nimic. Unul din ei imi spunea următoarele:

Acum doi ani (1892) am câștigat după o moșie — a mea și una dela stat — 150,000 lei beneficiu net, și nu m'am mulțumit cu el, am voit să fac milionul. M'am dus în *București*, mi-am ipotecat moșia la credit, m'am dus la alți 2 bancheri, și unul mi-a deschis un credit de 20 mii lei, altul de 30 mii și am concurat la alte 5 moșii. Pe una, care a fost cu 20 mii arendă anuală, eu am dat 30 mii, pe alta care era arendată cu 34 mii eu i-am supraofertat și am urcat-o peste 70 mii, cu fonciera mi vine la 77 mii. În total am adunat vr'o 9000 pogone. Cât s'a simțit criza, bancherii mi-au denunțat creditul. Acum câte moșii, atâtea sechestre, ba câte 2—3 pe alta. Cei cari erau și trecu de mai solidi și mai bogați, aceia erau mai rău încurcați de nu sciau unde le stă capul.

Și acesta când? În primul an de criză, după ce cu un an și doi mai înainte, arendașii vënduse chila de grâu cu câte 90—100 lei, și realizase beneficii însemnate.

Acestă lăitare și supralicitare la moșii, din partea unor omeni, cari nici habar nu au nici de agricultură, nici de cultura mare, nici de cea mică, numai în favorul agriculturii și țerei nu este, căci în nici într'un cas arendașul nu rămâne de pagubă, ci cel mult proprietarul și cu deosebire țeranul. Toate în capul țeranului se sparg, care nu se pôte mișca din localitatea lui. Am vizitat aprôpe toate moșile dela câmp ale județului *Buzău*, dar mi-e gröză să-mi aduc aminte de starea moșiilor satelor și țeranilor de pe ele. Tot așa și în vecinatul județ al *Rimnicului-Sărat*, în *Ilfov* și *Vlașca* etc. Acolo făcui cunoscința unui arendaș, care avea 2 moșii în arendă de câte 1000 pog. fiă-care, și o pădure în exploatare. Stătea de 15 ani deja în acea moșie, și mie mi era frică să stau în casa lui până voiu scrie un raport, ca să nu se dărime casa pe noi. De sigur un model de cultivator.

Cunoscem un alt cas drastic din jud. *România*. O mare moșie a statului, ce s'a împărțit în loturi mici. Până ce era întregă, vr'o 5000 pog. era arendată cu câte 5 lei pogonul; după împărțire arendându-se pătumea din nou, nișce cărciumari din *Caraș*, cari avéu la activul lor 30 ani de cărciumărie, o ridică până la 25 lei pogonul, și se confirmă asupra lor. Indată după intrarea în moșie, ei deschiseră 5 cărciume noi în comună pe lângă cele 2 vechi deja existente, în total 7 cărciumi într'un sat mititel. Și apoi să nu facă marii cultivatori educațiunea și ridicarea morală și materială a țeranului?!

Se va dice pôte, că acesta era cas isolat, într'un an de criză teribilă, când nu s'a făcut nici grăul și nici porumbul, și arendașii au îndurat pagube colosale în avutul lor.

Dăr tocmai aci este cangrena, ca să fie cu toții ruinați la prima criză, după ce vr'o 6 ani înainte avusesse ani forțe mănoși și erau și prețuri mari la produse; vëndu chila de grâu cu 100 lei și mai mult, și nici unul dintre ei să nu aibă nimic rezervă. Apoi în privința pagubelor ce pretinde a le fi suferit să stăm puțin la îndoială și să judecăm din ce constau aceste pagube. Dênșii socotéu pagubă neivirea câștigurilor, ce pôteu să le aibă. Însă dela pierderea beneficiului și până la pagubă este o deosebire însemnată. Pierderea reală a fost semința, arenda pe un an și dobênda garanției, adecă a două câștiuri. Semința la rapită și porumb nu a reprezentat o sumă prea însemnată, ér statul, și cei mai mulți din proprietari i-au amânat cu plata arendei încă pe un an, în contul garanției arendei asigurate pe un an.

Că au pierdut munca? Apoi dênșii au continuat de a vinde rachiu, stambă etc. în oraș, alții a pleda procese înainte tribunalelor s'eu ca funcționari și deputați, în ocupațiunea lor principală, așa că munca ei nu au perduto; a omenilor lor dela moșie încă nu, fiind-că nu au omeni. Apoi ce muncă au pierdut cu rapita și cu grăul pus sapă în porumb, pentru care nu au arat și nici grăpat, s'eu pentru grăul și porumbul dat în dijmă? Ori pentru grăul semănat în o brasă, și porumb, pe care li le-au făcut țeranii în locul pășunatului, s'eu ca adaus al pământului pe care li l'au dat lor cu dijmă. S'eu decât arendașul s'a ocupat numai cu agricultura și a avut 5—6 moșii în arendă, în al cărei cont se pună munca lui — căci nu o va pune la fiă-care întregă. Spese cu reparatii și cu usagiul de mașini și unele, cu bole de vite nu au avut, neavënd de acestea.

Evident decî că perderile nu erau atăt de mari s'eu de grozave precum sustinēju dênșii și făcêu pe lume să credă, și vorbeau pe întrecute de decî și sute de mii de lei.

Perderile aceste ale lor au fost mai mult închipuite, decât reale, precum este închipuire, că ei fac cultură pe moșii.

SCRIRILE DILEI.

— 24 Octombrie.

Nou ministru de agricultură. Fôia oficială din *Budapesta* publică în numărul ei de ieri numirea noului ministru de agricultură *Ignaf Darányi*, în locul ministrului demisionat *Andor Festetics*. Ca și ceilalți membrii din cabinetul lui *Banffy*, așa și acest nou ministru este, așa dicënd, persoană obscură, făr' de nici un trecut politic, și nu are alt merit, decât că a fost în totdeuna entusiast aderent și orb mameluc al partidei liberale dela putere.

— o —

Frățietate? „*Bud. Hirl.*“ scrie, că cu ocaziunea adunării învățătorilor maghiari din cercul *Reșița-Boșia* (*Caraș-Severin*) ce s'a ținut dîlele acestea în *Reșița*, s'ar fi prezentat la adunare și „un frumos număr de învățători români“, dintre cari „mare parte“ să se fi și făcut membri ai reuniunii. La banchet doi dintre învățătorii români, *Marcu* și *Albu*, să fi dis în numele învățătorilor români, că ei „întind mâna frățescă, și atêrnă numai dela Maghiari, ca să primescă ori nu drêpta, ce li-se întinde, pentru de-a înființa și consolida uniunea frățescă“. — Credem, că acestă soire va fi numai o născocire ungură, căci nu putem presupune astfel de lucruri despre nișce învățători români.

— o —

Cununii. D-l *Victor Ilies* și d-ra *Silvia Antal*, fiica d-lui protop *Augustin Antal* din *Beiuș*, se vor cununa în 5 Novembrie n. c. în biserica gr. cat. din *Beiuș*. — D-l *Alexandru Tuducescu* și d-ra *Emilia Bran*.

(București) se vor cununa Duminecă
la 29 Oct. în Biserica „Cretulescu“ din Bu-
curești. — Felicitările noastre.

—o—

Trenul espres Londra - București-Constantinopol. La 2 (14) Noemvre va trece prin București primul tren espres Londra-Paris-Ostende-Viena-București-Constantinopol pentru Indii, cunoscut sub numele de „Malle des Indes“. Cu acest tren vor sosi toți directorii generali ai căilor ferate germane, belgiene, franceze, austro-ungare, precum și directorul general al Companiei „Wagons-Lits.“ Direcția generală a căilor ferate române pregătește o primire strălucită vizitatorilor, cari vor merge să vadă mărețul pod de peste Dunăre și de-acolo la Constanța, de unde își vor urma călătoria la Constantinopol.

—o—

Pentru comercianți. În biroul camerei comerciale din Brașov se află escrierea de oferte a direcțiunii căilor ferate ung. pentru livrare de diferiți articoli pe timpul dela 1 Aprilie 1896—31 Martie 1899. Vor fi de livrat: Instrumente și aparate de oțel și fier brut și de fier versat, sobe, paturi de fier și alte mobile, mobile de lemn, obiecte de tinichea, lampe, haine de pat, țoluri fine de lână, țoluri mari ardelenești, scări, telege, cassete de fier, funii, pietri de ascuțit, obiecte de sticlă etc. Ofertele sunt de a se așterne până la 4 Decembrie c. direcțiunii căilor ferate ung. în Budapesta, strada Andrássy No. 75. Tot la biroul camerei comerciale din Brașov se află și escrierea de oferte a fabricii din Diosgyör pentru livrare de scânduri și lăturne din lemn de molift și stejar precum și de șindile de molift. Terminul înaintării ofertelor este până la 22 Novembre c.

—o—

Rectificare. În nr. de ieri (236) pag. 2 coloana a 2, șirul 38 de sus în jos, în loc de „ministrul-șef de stat“, este a-se ceti „ministrul de externe“, etc.

Solidaritatea tinerimei române, sârbe și slovace.

Budapesta, 3 Nov. n. 1895.

Apropierea între tinerii români, sârbi și slovaci, aflători la universitatea de aici, a început în timpul din urmă a-se manifesta mai puternic, ceea ce era și lucru natural, mai ales după-ace prin congresul naționalității se decretase solidaritatea acestor trei popoare asuprite.

Mai ales în anul școlastic curent apropierea în sinul tinerimei acestor naționalități s'a făcut în mod complet. Prima dovadă de solidaritate au dat-o ei prin telegrama de felicitare trimise în numele tinerimei celor trei naționalități, d-lui Dr. C. Lueger, nou alesul primar al Vienei. Textul telegramii, înscris de cei trei conducători ai tinerimei, este următorul:

Dr. Lueger

Primar ales al Vienei
Viena
(Rathhaus.)

„Tinerimea universitară budapestană a naționalităților aliate Vă salutăm cu încredere, din incidentul alegerei d-văstră de primar al residenței imperiale, ca pe adevăratul apărător al creștinismului și ca pe amicului sincer al naționalităților subjucate.

„În numele tinerimei:

„Dr. Pavlovich, Maniu, Bazowsky.“

Pentru a stringe mai tare șirurile între noi, ne intrunim eră s'era, în 2 Nov. n. c. într'una din salele „Hotelului național“, în care se ține congresul naționalităților, la o „s'era de înfrățire“, Sala destinată intrunirii era pompoasă și spațioasă, având în mijloc mai multe colobade artistice lucrate și împodobite cu mult gust.

Încă de pe la orele 7 s'era universitarii începuseră a sosi în cete mari; strigăte entusiaste de „Zivio“, „Nazdar“, „S'era trăescă“ făceau pe întrecute să răsună împoasanta sală. Cunoscințele reciproce se făceau cu multă afabilitate. O intimitate, cum numai între niște adevărați frați poți exista, caracteriza vioile conversațiuni, ce se încinsă.

Pe la orele 8 toate locurile erau ocu-

pate de universitari români, sârbi și slovaci, al căror număr trecea peste 100, dintre cari vre-o 50 Români, vre-o 30 Sârbi și vre-o 21 Slovaci.

De-odată se ridică studentul în filosofie, d-l Chendi, ca să vorbească. Se făc o tăcere perfectă, după care d-l Chendi cu o voce sonoră și avântată salută în limba germană pe universitarii sârbi și solvaci în numele universitarilor români, cari inițiaseră această s'era de înfrățire, mulțumindu-le pentru viul interes arătat față de această frumoasă idee, și dorind, ca între tinerimea universitară română, s'erbă și slovacă să domnescă de aci înainte cea mai perfectă solidaritate în lupta pentru idealul comun: egala îndreptărire politică a tuturor naționalităților din Ungaria și Transilvania. Propuse apoi de președinți pe d-nii: Dr. Pavlovich, din partea Sârbilor, Bazowsky rigor. jur. din partea Slovacilor, și d-l Maniu, rigor. jur. din partea Românilor.

Toți trei fură aclamați cu nesfârșite urmale de „Zivio“, „Nazdar“ și „S'era trăescă“. Ocupându-și apoi locurile de onoare, fă-care rosti în limba sa națională câte un ales discurs, al căror cuprins mă voiți nisui a-l espune în scurte cuvinte.

D-l Dr. Pavlovich șise oam următoarele:

„Conducătorii noștri politici au simțit necesitatea alianței naționalităților pentru înfruntarea atacurilor dușmanului și apărarea drepturilor noastre naționale. Inimiciii s.-tei noastre cauza au vestit în fața acestei alianțe, că noi ne-am unit pentru subminarea statului, pentru o muncă distrugătoare de sobol. E o sfruntată minciună această, căci tocmai inaugurarea alianței noastre s'a ținut aici, în capitala țării, abia cu câte-va luni înainte. Lupta noastră nu e contrară statului și legilor, ci este o legală și justă apărare a nemului nostru prigonit.

Noi tinerii în conștiința acestora, primim cu entuziasm, să urmăm pe conducătorii noștri și ne-am adunat deci să continuăm pretinsele legături, în interesul nostru comun. Vă salutăm deci, fraților, intruniți pentru acest nobil scop!”

Tunete de aplauze și entusiaste strigăte de „Nazdar“, „Zivio“, „S'era trăescă!“ acoperiră ultimile cuvinte din discursul excelentului orator!

Urmă apoi d-l Maniu, care intr'o frumoasă limbă românească și cu o rară elocuență vorbi cam astfel:

„Cel dintăiu drept al fiă-cărui om este dreptul de existență și cea dintăiu datorință: apărarea ei.

Existența noastră, ca popor conșciu de sine, este asigurată în limba și individualitatea națională, a căror apărare ne este cea dintăiu datorință. Avem drept la existență, avem datorința s'o apărăm cu tot devotamentul inimii noastre.

Caracterul luptei noastre, impuse de datorința propriei apărări, este deci defensiv și justificat, este ori-ce acțiune, care tinde la asigurarea isbândei; fiind-că stăm în fața unui dușman puternic, care are în mâinile sale puterea de stat, a trebuit să inaugurăm o acțiune, prin care singur credem a ne asigura succesul: au trebuit să se alieze trei nemuri, egal asuprite, ca mai ușor să putem respinge atacul cu puteri unite.

Apărarea trebuie să fie în proporția cu atacurile. Deci avem să ne dăm bine seama de forțele noastre și să ne stringem rindurile.

Conșcii de acestea, conducătorii noștri naționali au pus temelia alianței naționalităților; e deci natural, ca și noi, viitorii conducători ai nemului nostru, cari dorim să ducem poporul la liman, să ne apărăm sincer și frățesce.

Cu bucurie văd adunați aici atâția tineri, p'truși de acest nobil gând, și atâtea piepturi pline de entuziasm sacru pentru idealul libertății.

În speranța și cu convingerea firmă, că pretinsele noastre legături încheiate în astă s'era vor avea rezultatul dorit de noi toți, Vă salutăm cu drag, în numele Românilor!”

În sfârșit luă cuvântul președintele Slovacilor, D-l Bazowsky, care șise cu o răpitoare vervă cam următoarele:

„Rolul tinerimei în lupta națională a fost tot-déuna important. Insufleșirea tinerescă a inimilor pline de idealuri a desghetăt adese-ori calmitatea une-ori prea rece și prea circumspectă a celor șovăitori. De aceea, până când inimile noastre fragede vor pălpa febril de iubirea de nem și de idealul național, puterea dușmănească,

— din iad să vie ea, — nu ne va pute birui; atunci inse, când entuziasmul nostru va înceta, des'ertă va fi ori-ce lucrare. D'or un poet slovac a șis: „Vai voue, părinți ai copiilor muți“, adică vai de poporul, ai căruia fiu sunt lipsiți de entuziasmul vorbăreț și de însuflețirea tinerescă.

Bucurie-me cuprinde, deci, vădend manifestându-se aici un entuziasm atât de înfocat și o însuflețire atât de înflăcărată. Pentru aceste prețioase virtuți Vă salutăm, fraților!”

Viforose aplauze și aclamațiuni răspătiră toate aceste discursuri.

După ce aceste trei vorbiri presidențiale fură tălmăcite tinerilor universitari de președinții lor, intréga adunare intonă cu o negrăită însuflețire cele trei imnuri naționale: „Destéptă-te Române“, „Hei Slovane“ și „Imnul lui Mlečić“. Entuziasmul era la culme; un entuziasm nefățit, ideal, care te p'trunde până în rărunchi.

După terminarea celor trei imnuri, studentul în filosofie Karakașevici, s'erb, salută în limba germană pe Români, ca pe neobosiți inițiatori ai acestei strălucite serii de înfrățire, ér D-l Mladin Pilici, st. techn., vorbi în limba s'erbă cu o convingătoare elocuență pentru stăruitorul și puternicul popor slovac.

Ambele discursuri fură primite cu frenetice aplauze,

D-l Ludovic Dochnanyi (slovac) toastă apoi în limba germană, tot pentru „destoinicul popor român“, ér D-l Fajnor (slovac) pentru „vioiul și harnicul popor s'erb“.

(Va urma.)

SCIIRI ULTIME.

Agram, 4 Noemvre. Pe tabla neagră a universității este afișată publicarea senatului universitar, prin care acesta *eliminează* parte pentru tot-déuna parte pe patru semestre pe toți acei universitari, cari au fost de față la arderea stégului maghiar lângă monumentul lui Iel-lacici, și contra cărora se pornise deja cercetarea judecătorească. Mai departe studenților *li-se detrag* toate stipendiile și se *sistază* pentru ei *liberarea de didactre*. Măsurile acestea au produs o *colosală senzațiune*.

NECROLOG. Subscriții cu inima frintă de durere anunță, că prea iubitul lor părinte, moș, sooru, fiu, frate, ginere, afin și cuseru Teodor Indre, paroch gr. cat. al Selsigului, protopop în tractul Mireșului mare, asesor consistorial, profesor emerit de S. Teologie, după un morb îndelungat, provédut cu ss. sacramento și pregătit ca un creștin bun, în 1 Novembre n. c. în anul 51 al vieții și 28 al preoției și-a dat nobilul și iubitorul său suflet în mâinile Creatorului. Biserica a pierdut în réposatul preotul cel mai zelos, ér societatea o inimă plină de iubire.

Osemintele scumpului defunct s'au aședat în cimitirul bisericei gr. cat. din Selsig la 3 Novemb. n. c.

Fie-i țărina ușoră și memoria bine-cuvântată!

Juliana Indre, ca mama; Ilie, Maria, și Gația, frați, surori; Cornelia măr. V. Pop, ca fică; Teresia și Cornelia, nepôte; Vasile Pop preot, ginere; Șt. Pop paroc în Babța ca sooru, cu fiu și alte numeroase rudonii.

— Clericii seminariști din Gherla anunță mórtea colegului lor Teofil Pop, cler. de an. 2-lea, întâmplată în Năsăud la 31 Oct. n. c. în anul al 22-lea al etății. — Dumneșeu să-l odihnescă în pace.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 5 Noemvre. F'ória oficială publică *dimisionarea secretarului de stat Miklos Odön*.

Budapesta, 5 Noemvre. La bursele europene eră din nou *cădură forte tare cursurile*. Mișcarea se pornise din Viena.

Agram, 5 Noemvre. Opoșițiunea are de gând să începă o acțiune, din cauză că monarhul, la propu-

nerea ministrului ungar, a încuviințat o mare subvențiă pentru teatrul național.

Agram, 5 Noemvre. În Grohov s'au întâmplat nouă *scufundări de pământ*; mai multe case s'au dărîmat.

Viena, 5 Noemvre. Lu banchetul festiv arangiat la ziua onomastică, *Lueger declară, că el iubese pe Maghiari, pe Români și pe Slovaci*. Spuse, că speréză să fie *intărît*.

Paris, 5 Noemvre. În parlament s'a cetit declarațiunea noului guvern. Ea a fost cam rece primită, și nmai radicalii și socialiștii au primit-o cu aprobări.

DIVERSE.

Tren peste Niagara. Planul cel mai nou al spiritului întreprindător american este, ca să facă un pod peste cataracta Niagarei. Regimul din Canada a și încuviințat unei societăți construirea unui astfel de pod. De present în New-York decurg desbaterile asupra planului, pe care voese să-l realizeze. Vor ridica adică pe ambii țărmați columne de oțel de câte 6 m. înălțime. Pe aceste columne vor lega lanțuri, pe cari apoi vor fi atârinate vagonete pentru câte 20 de persoane. Vagonetele se vor mișca pe de-asupra cataractei.

Fumarea în Mexico. Nicăiri în lumea întregă nu se fuméză atăta tutun și țigări ca în Mexico, unde deja băeții în etate de 4—5 ani încep a fuma; asemenea și femeile, și încă cele mai multe, fuméză un tutun de cel mai tare. Profesorul în școlă, decă voese să premieze pe vre-un discipul pentru diligență, atunci îi permite respectivului să fumeze în școlă. Și aceea încă se întâmplă, că profesorul, decă e îndestulit cu toți elevii, atunci permite ca toți să fumeze. Profesorul în tot decursul prelegerilor stă cu țigareta în gură și numai atunci o ia din gură când trage câte-o înghițitură din ursorior ce stă pe catedră. În ursorior este vin de agave, pe care îl umplu în totă ziua părinții elevilor. În Mexico este permisă fumarea chiar și în sala de judecată, așa încât se întâmplă nu odată, că acusatul, ședend, lasă fumuri gróse.

Espedițiune geografică. La 20 Septemvre s'au primit noutăți despre expedițiunea polară a lui Jackson-Harmsworth. Acum un an această expedițiune a atins pământul Franz Joseph, érna a petrecut'o în gheață și Windward, unul dintre membri expedițiunii, probabil că se află pe cale de a-se înapoia, aducend scrisori și noutăți relative la începutul expedițiunii. Exploratorii trimiși din Alaska de către societatea Geological-Survey pentru a studia rasurele miniere și metalurgice ale acestei regiuni, s'au reintors și se crede, că această expedițiune a dat rezultate foarte bune.

Probă de mișcarea de rotațiã pământului. D. Andrade a încercat să realizeze o idee emisă de ilustrul Poinson cu ocazia esperienței lui Foucault, punend în evidență rotațiunea pământului în jurul axei sale; decă s'ar puté schimba momentul de inertie a unui sistem mobil în jurul unei axe verticale, s'ar observa, că sistemul ia o mișcare de rotațiã în jurul acestei axe. D. Andrade areușit a constru un aparat, basat pe această idee, care să se pue în mișcare de sine sub influența mișcării diurne a pământului și în virtutea principiului de mecanică anunțat de Poinson.

Literatură.

Cunoscuta librăriã editóre din București „Carol Müller“ a editat un nou volum de poesii al talentatului poet Alexandru Vlăduță. Volumul, de 128 de pagini, elegant tipărit, este intitulat „Iubire“ și nu costă, decât 3 Lei. D-l Vlăduță este destul de cunoscut în literatura noastră, ca să mai fie nevoie de multe comentarii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Noemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	120.50
Renta de corone ung. 4%	98.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.90
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.80
Bonuri rurale ungare 4%	97.65
Bonuri rurale croate-slavoane.	—
Imprum. ung. cu premii.	160.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	100.10
Renta de argint austr.	100.20
Renta de aur austr.	121.10
Losuri din 1860.	151.50
Actii de ale Banței austro-ungară.	1040.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	463.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	388.—
Napoleonori.	9.56 1/2
Marci imperiale germane.	58.90
London vista.	120.55
Paris vista.	47.87 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.90
Note italiene.	45.15

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Noemvre 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.51	Vënd.	9.53
Argint român. Cump.	9.45	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Cump.	9.54	Vënd.	9.56
Galbeni Cump.	5.56	Vënd.	5.70
Ruble rusesti Cump.	128. 1/2	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	58.70	Vënd.	—
Marci germane Cump.	10.78	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Publicaţiune de licitaţiune.

Eforia școalelor centrale române gr. or. din Braşov vinde realitatea sa inscristă in cărțile funduare ale Braşovului Nr. prot. fund. 6459 Nr. top. 6100, 6101, 6110 6102/2 situată în Blumëna între strada grădinelor, strada cea nouă a fântănei (prin care trece tramvaiul) și strada fabricii; vinde adecă fabrica de oleiu dimpreună cu spălătoria de lână, care a fost când-va proprietatea lui Costi Ioan, dimpreună cu toate aceterele aflătoare pe această realitate, in cale de oferte, și adecă, seu în total pentru suma de cel puțin 40,000, seu, nefăcându-se oferte pentru întreaga realitate, in parcele.

Spre scopul vinderei în parcele, întreaga realitate s'a împărțit în 16 parcele și o stradă nouă.

Planul de parcelare este depus la administrațiunea acestei „foi“ precum și in cancelaria eforiei școlare (edificiul gimnasial) unde se pot vedea și condițiunile de vânzare.

Incât pentru vânzarea in parcele se observă, că de-o cam dată s'a luat in vedere a-se vinde in cale de oferte numai parcelele I—VI.

Ofertele înainteate, cari se pot accepta sunt următoarele:

Pentru parcela primă, adecă curtea de economiă cu casa, grajd și remisa, de material solid, și șura de lemne, cu estensiunea de 891.76 metri cuadrați, suma de 3500 fl. v. a.

Pentru parcela II adecă fosta fabrică de oleiu cu două caturi din material solid cu estensiune de 1559.40 m. suma de 5000 fl.

Se observă, că această clădire, cu puțină jertfă se póte schimba in casă de închiriat cu 2 caturi și 7 locuințe, cari avënd in vedere lipsa de locuințe bune in Blumëna, ar putea aduce ca chirii suma de 1800 fl. v. a. bruto pe fiă-care an.

Pentru parcela III cu estensiune de 1088.42 m. suma de 1700 fl. v. a.

Pentru parcela IV in estensiune de 1441.68 m. dimpreună cu casa pentru grădinar, suma de 2400 fl. v. a.

Pentru parcela V in estensiune de 1167.9 m. suma de 1800 fl. v. a.

Pentru parcela VI cu estensiune de 1348.5 m. suma de 2700 fl. v. a.

Oferte mai micī nu se vor considera.

Numitele parcele, afară de I și II se vënd eschisiv spre a se clădi acolo ville și case de locuit pentru familiă; clădiri pentru scopuri de industrie și comerciu sunt eschise tot-de-odată; se statorcesce, că cumpărătorii parcelelor III, IV, V și VI sunt datorī in termin de doi ani a dīdi pe parcelele cumpărate ville seu case pentru familiile lor, fiind-că la din contră vor perde prețul plătit luându-li-se parcelele cumpărate.

Parcela I póte rămânea și mai departe curte de economiă, érá parcela II, adecă fabrica de oleiu, se póte schimba in casă cu locuințe de închiriat.

Eforia își rezervă espres dreptul de-a accepta unul seu altul din ofertele intrate fără considerare la prețul oferit, după cum va afla de bine.

Fiă-care oferent are să depună de-odată cu predarea ofertului un vadiu de 10% a sumei oferite, érá Eforia este datoră a da chitanță despre vadiu.

Ofertele cel mult până in 15 Noemvre 1895 stil nou, sunt a-se adresa subscrisei eforii, érá eforia este datoră de a încunoscinti pe oferent in termin de 15 zile, decă ofertul seu este primit seu respins; in cazul din urmă tot-de-odată a inapoia respectivului oferent și vadiul.

Jumătate din preț póte rămânea cumpărătorul dator, intabulându-se această sumă pe parcela cum-

părată cu drept de ipotecă pe lângă interese anuale de 6%.

Condițiunile de vânzare se pot ceti in Cancelaria eforială.

Eforia școalelor centrale române
804,3—3 ort. rės. in Braşov.

Nrul 2136—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Oficiul orfanal orășenesc, ca autoritate pentru pertractarea rămăsurilor aduce la cunoscintiă publică, că după cererea moștenitorilor și in sensul testamentului se vor vinde realitățile rămase după decedatul Georg Dück tost president reg. de tribunal, cu licitație in localul oficiului orfanal orășenesc, licitația va avea loc in 22 și 23 Noemvre st. n. 1895 dela 9 ore a. m. până la 1 órá.

La vânzare va veni fiă-care realitate separat.

Livadia ee s'afľa in fanația cea mare sub Numărul top. 17758 până 17765 cu o suprafață de 8 jugere 629 □°.

Livadia ce s'afľa in fanația cea mare sub Numărul top. 18,091 până 18,100 cu o suprafață de 10 jugere 462 □°.

Móra situată in drumul fabricelor impreună cu clădirile laterale, grădină și loc de curte sub Nr. casei 11 și sub Numărul top. 1573 până la 1577 și 1598. Holda de legumī in grădina dela Timiș sub Numărul top. 1754 cu o suprafață de 780 □°.

Stupina lângă Gimbășel și drumul țerei situată sub Numărul top. 16133 până la 16135 constând din o casă de piatră, un grajd nou de zid și o șură nouă acoperite cu țigle și grădină mare de legumī cu o estindere de 6 jugere 363 □°.

Livadia in fanația cea mare sub numărul top. 17868 până 17885 cu o suprafață de 18 jugere 687 □°.

Holda din capetele brazdei 1 sub Numărul top. 11,895 cu o suprafață de 1156 □°.

Holda din câmpul de mijloc (fnrlc) sub Numărul top. 13,435 și 13,436 cu o suprafață de 742 □° stânjini.

Livadia din fanația cea mare

sub Numărul top. 19,333 până 19,334 cu o suprafață de 2 jugere și 250 □°.

Holda din Câmpul Cristianului sub Numărul top. 24611 cu o suprafață de 1202 □°.

Livadia așa numită „Hom“ situată in nemijlocita apropiere de fabrica de zahar sub Numărul top. 19,235 a, b, c, 9 holde și 10 □° 19,272/2 și 19,173/2 conținând 9 jugere și 280 □° cu tot la olaltă 18 jugere și 290 □°.

In fine holda din hotarul fel-diorei sub Numărul top. 1264 in mărime de 1 juger și 88 □°.

Condițiile mai de aprópe se pot vedea la oficiul orfanal orășenesc din Braşov, seu la Domnul Franz Hiemesch Căpitanul oraşului, ca curator adactum.

Braşov, 4 Noemvre 1895.

823,1—3 Oficiul orfanal orășenesc.

Prețurile cerealelor din piața Braşov.

Din 1 Noemvre st. n. 1-95

Măura seu greutatea	Calitatea.	Valuta a trioa.	
		fl.	cr.
1 H. L.	cel mai frumos	5	20
"	Grâu mijlociu	4	80
"	„ mai slab	4	60
"	Grâu mestecat	3	50
"	Săcară frumosă	3	60
"	„ mijlociă	3	—
"	Orz frumos	3	50
"	„ mijlociu	3	10
"	Ovės frumos	2	20
"	„ mijlociu	—	—
"	Cucuruz	4	—
"	Mălaiu	3	80
"	Mazere	5	20
"	Linte	6	50
"	Fasole	4	20
"	Sămēntă de in	8	50
"	Sămēntă de cânepă	4	—
"	Cartofi	—	75
"	Măzēriche	—	—
1 kilă	Carnea de vită	—	44
"	Carnea de porc	—	52
"	Carnea de berbec	—	28
"	Său de vită prōspēt	23	—
100 kil.	Său de vită topit	33	—

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpēra in librăria Nicolae Ciurcu.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unū anū.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unū anū.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vorū abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

I. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: — ore — m. dimineața.
Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sera.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am. și dim.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute sera.
Trenul accel.: — ore — minute sera.

3. Dela Zărnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 órá 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. sera.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane: 1 órá 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. sera.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

I. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sera.
Tr. accelerat: — ore — min. sera.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat: — ore — m. dim.
Trenul mixt: 11 ore înainte de am. și dim.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zărnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineața.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. sera.

4. Dela Braşov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dim.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dim.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. sera.

*) Acest tren circulă numai Joia, Dumineca și la sērbători.